

vel maa slaas fast. Han endte nemlig med at sige, at vi dog maatte haabe, at vi maatte faa en Finantslov, som kunde gaa igjennem begge Ting, han haabede, at Flertallet vilde række sig saa langt, at dette kunde ske; men det er jo dog ligefremt, at vi maa boie os for hinanden med Hensyn til, hvad de forskjellige Flertal i begge Ting finde, at der tjener Landets Interesser bedst. Det er kun dette Hensyn, der maa tages, men ikke det, at man for at faa en Finantslov til at gaa igjennem maa stemme angaaende saadanne Bevillinger, som ere upolitiske. En Undtagelse danner dog den Bevilling, som jeg nu staar og taler imod; det er i Sandhed en politisk Bevilling, men de øvrige Punkter ere ikke politiske, ved dem er der kun Spørgsmaal om et Mere eller et Mindre, og dette Mere eller Mindre bør ikke være det Afgjørende. Jeg haaber, at det heller ikke vil blive det; det var ikke Tilfældet forrige Aar, og jeg haaber, at det heller ikke vil blive det i Aar. Naar jeg nu har tilladt mig at tale imod disse Bevillinger, der vedrøre Søforterne, og derfor har været nødt til at tage Ordet, saa tillader jeg mig paa den anden Side at sige, at, hvis de Herrer ville imødekomme mig paa dette Punkt, saa kan der være Tale om det, som det ærede Medlem for Randers (N. P. Jensen) sagde, at det levende Bærn var Mere end det døde Bærn, og at det levende Bærn skal have gode Vaaben at møde med; saa vil jeg sige, at, hvad der kunde spares paa Søforterne, det vil jeg med Beredvillighed give til flere Remingtoner, saa mange, som vi derfor kunne faae. (Afbrudelse). Der er en æret Herre, som siger, at vi have nok af dem, det er imidlertid noget mistroende at høre, at et militært Medlem paa Forhaand siger, at Danmark vil miste Remingtoner paa alle sine Balpladse. Dette sagde han; han sagde i Almindelighed, at alle Andre kunde samle Remingtoner op paa Balpladsen, men vi Danske maa lade vore Remingtoner ligge, og at en Militær, som man har hørt omtale som Aspirant til Krigsministerposten, siger, at Danmark skal lægge sine Remingtoner paa Balpladsen, det er en saa mærkelig Udtalelse, at jeg ikke kan lade være at slaa den fast. Jeg er, som sagt, velvillig stemt, jeg vil saa gjerne komme ud af det baade med mine egne Meningsfæller og med de Herrer, og dersom de ville fratage Kjøbenhavns Befæstning, saa skal jeg for mit Vedkommende være rede til, naar de Herrer Sagkyndige finde en Plads til at lægge de Skibe, som vi bygge paa vort eget Orlogsværft, da at give en saadan Flaadestation, en Plads til Depoter og tillige flere Remingtoner og yderligere flere, efter Danmarks Forhold, passende Skibe.

Krigsministeren (Dreyer): Jeg vil tillade mig en kort Bemærkning. Lo ærede Talere have berørt det Punkt, om der ikke kunde og burde være Spørgsmaal om at anbringe endnu

sværere Skyts paa de nuværende Søforter, end man hidtil har tænkt paa. Hidtil ere vi blevne staaende ved 11" Bagladekanoner som de sværeste. Dertil vil jeg sige, at, saalænge der endnu var Tanke om i en nogenlunde nær Fremtid at tilveiebringe en fremstødt Søbefæstning uden om Kjøbenhavn, var det naturligt, at man blev staaende ved 11" Kaliber, som man engang var kommen ind paa som et Skyts, der, dengang man begyndte med det, maatte anses for et meget svært Skyts og meget godt passende til de Pantfertykkelser, man dengang kunde vente at faa imod sig. Tanken har jo da været, at den fremstødte Befæstning skulde have et betydeligt sværere Skyts, og navnlig 12" Kanoner. Nu, da der vel kan være grundet Tvivl om, at vi i den nærmeste Fremtid ville komme til at bygge fremstødte Befæstninger her udenfor Kjøbenhavn, og i alt Fald Tvivl om, at vi i den nærmeste Fremtid kunne faa noget saadant Fort udført — thi man er jo længe om at bygge saadanne store Værker — kan der jo meget vel være Spørgsmaal, — og der har jo foreløbig været det, — om maaske at gaa over til at anskaffe en Del, eller i alt Fald nogle meget svære Pieces baade af dem, som man nu vil forsyne vore største Krigsskibe med, og hvoraf „Helgoland“ allerede har faaet en, og ogsaa af dem, som man har villet sætte paa de nye længere fremstødte Forter. Jeg siger, at der i den Retning maaske nu virkelig kan være Tale om at anskaffe enkelte af disse, og muligt ikke saa ganske saa, til den nuværende Søbefæstning; men Omstændighederne have ikke været saadanne, at jeg har anset det for rigtigt denne Gang at komme frem med dette Spørgsmaal. Skulde jeg staa paa dette Sted endnu næste Aar, tvivler jeg ikke om, at jeg vil komme frem med det og rimeligvis med Forslag i denne Retning. Der har været Forhindringer for, at man kunde anse det for absolut gjørligt, at anbringe dette meget svære Skyts paa Søbefæstningen; men jeg tror, at man nu rimeligvis kan anse disse Forhindringer for hævede og altsaa kan gaa ud fra, at Tiden er kommen til at bringe dette Spørgsmaal frem; dette vil altsaa eventuelt ske ad Aare. — Jeg vilde dernæst gjerne berigtige en Misforstaaelse fra den ærede sidste Talers Side. Idet jeg gjorde Rede for, hvad der havde bevæget mig til at forandre et tidligere Forslag om Anskaffelse af 9" Kanoner til de nuværende Søforter derhen til at foreslaa Anskaffelsen af et i Befæstning omtrent tilsvarende Antal 11" Kanoner, yttrede jeg, at den Anvendelse, man oprindeligt har villet gjøre af de 9" Kanoner, nemlig at anbringe dem i Kasematterne, kunde man nu se bort fra, fordi man ved Benyttelsen af en bedre Krudtsort havde opnaaet at bringe det Skyts, som man nu har i Kasematterne, og som, vel at mærke, ikke er bevilget forrige Aar — det er mange Aar siden, at det er